

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 252.

V Ljubljani v sredo, 31. decembra 1884.

Tečaj I.

Na Silvestrov večer.

Silvestrov večer je. Zunaj je grdo in neprijetno, da te veselje mine, sprehajati se po sneženi sodrgi, katera uže celi teden pokriva ulice ljubljanske. Obnebje je zakrito z gostimi, dolgočasnimi zimskimi oblaki, in celó gibčna dvorljivost Shakespearjevega Polonija ne bi iz njih sive jednoličnosti mogla izvajati raznih podob, ne kamele niti podlasice. Ostanimo tedaj doma, v uredniški sobici v Kolodv. — pardon! v Blatnih ulicah — pač se je bridko izpolnilo „Slovanovo“ prorokovanje! — ter sedeč pri gorki peči premišljujemo, kar nam je v svojem teku prineslo ravno minulo pomenljivo leto!

Začetkom leta 1884 „Ljubljanskega Lista“ še ni bilo. Za to so si pa časnikarska glasila naše skrajno-narodne stranke na vse pretege prizadevala, dokazati njegovo absolutno potrebo. „Slovenski Narod“ napadal je neprestano v člankih nad črto vlado in njene prijatelje ter je zlasti vihtel svoj izskrhani meč nad onim drznežem, kateri se je usojal, v javni mestni seji nasprotovati famoznemu predlogu o obligatorni upeljavi slovenščine na ljubljanski realki. Prekosil je najstarejši dnevnik njegov nadebudni sorednik in tekmoec „Slovan“, in kako tudi ne! Saj je bil v svojem političnem „Tingl-Tanglu“ angažiral najveljavnejše avtoritete za neprostovoljno komiko! Ko so Brenovi Galci v tihi, temni noči posadko prehvapili na rimskem Kapitolu, ni bilo takega gaganja med paznimi gosmi, posvečenimi boginji Junoni, nego je nastalo med našo radikalno kuretinno vsled izredne hrabrosti, s katero je mestni odbornik Ivan Hribar, pravi Capitolinus naših intransigentov, odbijal sovražne napade na narodno zavednost! Le škoda, da se je uže pri tej priliki jasno pokazal ves drzni humbug, s kojim nekateri krogi sleparijo ubogi narod. Toliko vpitja je bilo o tej zadevi, kakor da bi blagor domovine odvisen bil od tega, če se italijanskemu ali nemško-štajerskemu paglavcu nekoliko slovenskih besedic v glavo ubije, vse radikalno pravištvo bilo je na nogah, od študenta v dunajski „Sloveniji“ gori do novopečenega

ljublanskega odvetnika, z vso bistroumnostjo se je dokazovala smrtna krivda one dvojice, katera je nasprotovala dotičnemu neutemeljenemu predlogu, in potem, ko je bil globoko vznemirjen ves narod, ko so najbolj flegmatični filistri glave vkup stikali ter se hudovali nad velikim izdajstvom, potem je bil hipoma konec vse komedije, sklenena prošnja do deželnega šolskega sveta se nikdar ni izročila na pristojnem mestu, vsa zadeva zaspala je v prašnem mestnem arhivu ter je zanimiva le vsled tega, ker jasno dokazuje, s kakimi sredstvi neka stranka vara in bega nevedno množico! Tako se je godilo nad črto; v listku pa, pod črto, kradel je nek tržašk „učenjak“, kakor da bi se svojega rokodelstva bil učil pri ranjekem Zenariju, ter se je potem še šopiril s svojo „literarno tatvino“. Stoprav potem, ko mu je uže palica pela po hrbtu, ponižal se je v toliko, da je po starem običaji zasačenih dolgooprstežev začel rotiti se in zatrjevati, da ni on nikdar ne imel nobenega posla s spisom o „Časnikarstvu“. Taki so, in s takimi neprijetnimi prizori pričelo se je leto 1884!

Zaslepljena, strastna narav nekaterih političnih „ranocelnikov za strgane škarpe“ in njih časnikarskih akolotov prisilila je vlado, ustanoviti slovensko glasilo. Tako je nastal „Ljubljanski List“, kateremu je in bode namen, braniti sedanjo vlado, kjerkoli se napada p o krivici, razkladati slovenskemu narodu vladne naredbe, račun mu polagati o vladnih nagibih. Protitežje biti na občutljivi tehtnici javnega mnenja, pobijati kvarni terorizem v narodnem novinarstvu, prebivalstvu kazati sedanjost in njeno razmerje v svitu zdrave realnosti, svariti pred škodljivimi iluzijami — to je bila „Ljubljanskemu Listu“ glavna naloga! Nismo se nadejali, da se bode težavna ta naloga izvršiti dala brez hudega, osornega boja. Vender smo se dolgo časa skrbno izogibali vsaki polemiki, gledali in merili smo le v stvar, na stran smo pustili vsako osebnost. Toda kmalu nam je bil boj usiljen, in lotili smo se ga z neustrašenim prepričanjem utrjenega vojaka, kateri zna sam o sebi, da se bo ruje za pošteno stvar in s poštenim

orožjem. In zavest, da imamo čisto srce in čiste roke, da se potegujemo le za to, kar se nam dozdeva koristno domovini in državi, neupogljiva ta zavest nas je ohrabrila in osrčila, da smo se le smejali vsem podlim napadom, psovanju in obrekovanju, zamolčanju in intrigovanju, s kojimi so gospodje protivniki obsuli naš list ter počastili njegovega urednika.

Taktika naših protivnikov se je najprej pokazala pri volitvah v mestni zbor, kjer se jim je posrečilo, s pomočjo ljubljanskih socialistov, zlasti po tvorni agitaciji sedaj obsojenega veleizdajca krojača Železnikarja pridobiti mandat, katerega — nikdo branil ni! Z tremi glasovi večine izpodrinili so nevsčnega jim mestnega odbornika, jedinega šolnika odpravili so iz mestne sobane, tam gospodujejo sedaj z neomejeno oblastjo, kako? — o tem sodi naj bodočnost, nam vsaj se dozdeva, da se marsikateri sklep radikalne večine ne ujema ne z mestnimi interesi, niti s koristi dežele kranjske in slovenskega naroda sploh!

Za mestne volitve se „Ljubljanski List“ ni veliko zmenil, tembolj se je briga za dopolnilno volitev deželnega poslanca v notranjskih kmetskih občinah.

Postojinska volitev bila je tem važnejša, ker se je z obeh strani poudarjalo načelno vprašanje, in ker je radikalna stranka kandidatom proglasila moža, ki je vsaj po imenu njen voditelj, dr. Zarnika, inkarnacija one nepremišljene zanikajoče politike, katera se vzdržuje od golih fraz ter zdražbo išče, razpor se je po deželi le iz tega razloga, ker zastopniki njeni nič pozitivnega ustvarjati ne morejo. Tak element v deželni sobani bi bil razveljavil trudapolne napore pravih domoljubov, efemernemu govorniškemu vspehu na ljubo bi žrtvoval soglasje z vlado, solidarnost z drugimi avtonomističnimi strankami ter sčasoma osamil slovensko peščico, narodu našemu v neizmerno škodo. Tú je trebalo, napenjati vse sile, da se prepreči izvolitev Notranjcem usiljenega radikalnega kandidata, in — hvala zavednim, razsodnim volilcem, volilni izid bil je tako sijajen, kakor se ga niti v najsmelejših sanjah predstavljati nismo upali!

Zdaj je bila oblečena in srečno vzdihne, ko zaklene duri in stopa skozi vrt, po tistem potu, po katerem je šel pred nekaterimi minutami njen ljubi in takoj za njim — nje oče.

Stari Blato v istem hipu stopi iz hleva, ko Jolanka mimo vrat smukne. Pogleda za njo — v sneženem svitu spozna Gezovo obleko. Srd in jeza ga tako omamita, da se kar peni. Na to pa skoči, kar ga noge nesó, zanjó in mahne s paličino sekirico (fogošem) po glavi z največjo silo sovraženo žrtev. Strašen krik se oglasi tja v temno noč — Jolanka se zgrudi na tla.

„Slepar! Zdaj boš vsaj dal mir moji hiši!“ vpije starec in zbeži v hišo.

Ko napóči jutro in gredó gonjači v hlev, najdejo truplo Jolanke.

Z velikim krikom in vikom hlapci in dekle zbudé starega kmeta. Kolnéc odpré duri, a kar ostrmi, odrevení — Geza se je v obupnosti zaradi mrtve ljube obesil na durih starčeve spalnice.

Listek.

Blatno jezero.

(Ogerska národna pripovedka, prevél Ant. Sušnik.)

(Konec.)

Bila je viharua, mrzla noč. Snežilo je na vse pretege in veter je tulil grozno po ravnini. Priroda zimska pomagala jima je k begu, kajti do jutra se ne bodo v snegu več poznale konjske stopinje, ker je bo zametel sneg.

S težkim srcem pričakovala je deklica trenotka svojega rešenja.

Geza se še prej nego je trebalo, napoti. Ko dospeje do tanje (pristave), skoči raz konj in priveže oba konja k vrtnemu plotu. Bili ste njegovi najboljši in najhitrejši živalici. Mirno sta stala tú in otrepla ušesi, kot bi bila slutila nevarnost njihovega gospodarja.

Oprezno se priplazi konjski pastir do hiše. Tú tiho potrka na oknice. Takoj mu odpre Jolanka.

„Tú imaš obleko, počakal bom pri plotu, kjer imam privezana konja; podvizaj se, ljubica moja!“ šepče mladenič in jej pomoli culico skozi okno.

„Kmalu pridem, Geza moj!“ pravi deklica in se jame hitro oblačiti v možko obleko. Kar jej zmanjka sape — dozdeva se jej, da je na dvorišči pes zalajal — ne, bila je le sraka ali glas ponočne sove. Roki se treseta ubogemu detetu, misli na tisti trenutek, ko bo šla skozi malo kuhinjo mimo očetove spalnice — poluglasen krik uide njenim ustnim, zdi se jej, kot bi se bile duri odprle. Čez nekaj časa, ko postane zopet vse tiho, se jame urno oblačiti.

Nesrečnica bi bila morala slutiti, da oče ne spi, da je čul pasje lajanje bolje od nje — in da je vstal in se po prstih ven prihotapil, ker je mislil, da je morda kakov lopov prišel krast ovce ali govedo.

In blagodejne posledice notranjske volitve razodevale so se takoj pri deželnozborskem zasedanju. Istina je, da še noben deželni zbor na Kranjskem, odkar uživamo ustavne pravice, ni zboroval tako mirno, nego letošnji. Ob enem se pa mora priznati, da se še nikoli toliko ni storilo v jedni sesiji. O marljivem delovanju kranjskega deželnega zbora pričuje jasno njegov stenografski zapisnik, in neosnovana predbacivanja nekega gostobesednega mojstra skaze vzbujale so sigurno le malosposljliv smehljaj našim deželnim poslancem.

Konec l. 1884 pač ni bil tako vesel, tako ugoden, zlasti ne za kranjske Slovence. Da so dežele avstrijske navzlic vsem gospodarstvenim in kulturnim razlikam vender le jedna sama, trdno spojena ekonomična celota, o tem smo se uverili na jako žalosten način. Na Českem peša in hira sladkorna obrtnija, a njen nazadek vplival je tudi na razmere našega tržišča ter v svojih posledicah provzročil trgovinsko krizo, katera sedaj tako ljuto razsaja po naši deželi. Poostřila jo je zločinska roka tujega klativiteza, kateremu so domači krogi, žal! mnogo preveč bili zaupali. Skrb, huda boleštna skrb o bodočnosti polastila se je naših gospodarskih krogov, in kar nam prinese prihodnje leto v svojem naročaji, kedo bi danes hotel prevzeti poroštvo za njegove darove!

Zadnji večer v letu, Silvestrov večer, slovesno te obhajajo danes po vsem slovenskem svetu! Povsod je narod zbran v čitalnicah, bralnih in pevskih društvih, in ko ura polunoč odbije, dvigne se jeden izmed veseljakov ter napiva novorojenemu letu. Kozarci zažvenketajo, pesen zadoni, krepko se razlega po dvorani radostni klic: „Veselo novo leto!“ I mi se mu pridružujemo ter poudarjaje načela, kojih se je „Ljubljanski List“ vestno držal ves čas svojega obstanka, kličemo naročnikom in sotrudnikom, sploh pa vsemu slovenskemu narodu in pravični njegovi stvari iz srčne globine:

Veselo novo leto!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Vsled poloma pri nekaterih denarnih zavodih avstrijskih sestala se je včeraj kontrolna komisija državnega dolga ter točno skontrovala blagajnice državnega dolga. Konečno se je pokazalo, da so imenovane blagajnice po polnem v redu.

Tržaška trgovinska zbornica obdržavala je predvčerašnjem sejo, v kateri se je zaključilo, prositi vlado, naj po mogočnosti od strani karanteno proti tujim provenijencam, ker je sedaj kolera ponehala ter se ni več bati nevarnosti.

Hrvatski sabor imel je včeraj zopet sejo. Glavni predmet dnevnega reda bile so volitve članov regnikolarne deputacije, katera se ima z ogersko regnikolarno deputacijo posvetovati o reviziji hrvatsko-ogerske nagodbe.

Od te dobe se je vse ogibalo kmeta, ni-jeden hlapec, ni dekla ni hotela ostati v njegovi službi. Ni ga bilo srca, ki bi se ga bilo usmili, sovražili in zaničevali so ga in marsikaka kletev se je čula zaradi njega. Zapuščeni in osamljeni s svojimi psi in svojo čredo živel je odslej na pristavi.

* * *

Prišla je zopet pomlad, vse je zelenelo in cvélo, povsodi so ljudje radostnih src orali in obdelovali hvaležno zemljo, le Blato je bil še vedno osamljen in zapuščen. Vsako jutro gual je čredo na pašo in zvečer isto tako domov, to je bil njegov jedini popravek, jedino delo, polje in vrt pustil je opustošeno, a plevel se je plodonosno razvijal. In tako je minulo leto za letom, dokler ni postala lepa pristava vsa opustošena in mrtva — prava podrtija.

Nekega poletnega vročega dné sedel je Blato na paši pri svoji čredi, kar se jame bližati huda nevihta. Črni oblaki se nakupi-

Hrvatski sabor volil je v deputacijo sledeče članove: Nikola Krestić, Vukotinović, grof Pejačević, baron Živković, Miškatošić, pl. Šram, baron Inkey, Milekić, Spevec, Subotić, komes Josipović in Vaso Gjurgjević. Prihodnja seja bode v petek dné 2. januarija.

Tudi v ogerskem državnem zboru predložil bode Tisza v jedni prihodnji sej, naj se voli regnikolarna deputacija, katera bode zajedno s hrvatsko deputacijo posvetovala se o eventualni premembi nagodbe.

Tuje dežele.

O političnih odnošajih med Nemčijo in Anglijo spregovorila je predvčerašnjem „Nordd. allg. Ztg.“ važna beseda. Povod dotičnemu članku dal je izrek angleškega lista „Daily News“, da je Bismarck oseben nasprotnik Gladstonea ter da upotrebi vsako priliko, kako bi mogel podreti angleškega ministerskega predsednika. Glasilo kneza Bismarcka izjavlja, da se Nemčija ne vtika v angleške zadeve, da pa tudi Nemčija v egiptovskem vprašanju ne bode za Anglijo kostonjev iz žerjavice jemala.

V bolgarskem narodnem sobranji dogajajo se scene, katere se pač prigróde med vaškimi pastirji, kakersne bi se pa ne smele pripetiti v nobenem parlamentu. Poslanec Živačev napadal je bil ostro vlado in njene pristase. Precej zakadilo se je nekoliko poslancev na govorniško tribuno ter so Živačeva začeli suvati in s pestmi obdelavati.

Španski kortes začeli so zopet zborovati. Opozicija bode baje vlado hudo napala zaradi znanih vseučilišnih izgrediv.

Med Francozi in Kitajci nadaljuje se sovražna akcija. Skoro ne mine dan brez več ali manje praske. Kitajci pošiljajo neprestano vojakov in streliva v Formozo in Tonkin.

General Wolseley prišel je na svojem maršu proti Kartumu te dni v Shendy. Koncem prihodnjega meseca prispel bode Wolseley najbrže v Kartum.

Razne vesti.

— (Fran-Josipovo vojašnico na Dunaji) hoče kupiti neka družba veleobrtovalcev za 11000000 glđ. Družba se je baje zaradi te zadeve obrnila uže do vojnega ministerstva.

— (Garibaldijev meč pred sodnijo.) Lani je umrl v Genovi nekov Balbi, ki je svoje imetje zapustil svoji postrežnici. Med ostalino bil je tudi krasen meč, katerega je bilo nekdanj podarilo znano laško mesto slavnemu Garibaldiju. Sorodniki poslednjega bi bili radi dobili dragoceno relikvijo nazaj in tožili so postrežnico, da jim mora izročiti meč. Sodnija pa je odločila, da je orožje lastnina postrežnice, kajti umrli ji je v oporoki volil vso svojo last, tedaj tudi Garibaldijev meč, katerega mu je bil poslednji nekoč podaril. — Bogat Anglež sedaj ponuja postrežnici ogromno svoto za meč italijanskega junaka.

— (Potres na južnem Španjskem.) Potres, ki je te dni uničil nad 1000 prebivalcev

čijo in zatemne obnebe, strašanski vihar razsaja po okolici.

Blato skoči po konci in žene svojo čredo proti domu, da bi ušel še ob pravem času bližajoči se nevihti.

Le z velikim trudom mu je bilo móči prisiliti živali k teku, dež je uže padal v velikih kapljah. Neusmiljeno je kmet udrihal po prestrašenih ovcah in kozličih — a še vedno so mu prepočasno bežali. Niti kletev, niti pretepanje ni pomoglo; stavec v svoji togoti meče ostro kamenje, malo in veliko, na uboga živinčeta — in dasi rani marsikako, vender mu niso še dosti urno bežala.

Ognjene strele in grozovito grmenje pretresalo je zemljo. Stavec se zopet pripogne in hoče pobrati kamen, toda ni ga mogel iz zemlje izrjavati, ker je premočno v njej tičal. To ga še huje razljuti.

Poklekne na zemljo in jame kopati z obema rokama, da mu krvavé. Počasi omaje kamen in napenši vse žile, ga z velikim trudom izruje zemlji. Toda v istem hipu iz ljukne

španske dežele, je poškodoval tudi tri slavna stavbena dela: katedrali v Granadi, Sevilji in krasni stolp nekdanje mošeje v zadnjem mestu. Lepa, s podobami in reliefi okrašena fasada stolne cerkve v Granadi je posebno razdrta. V cerkvi počivajo truplo Ferdinanda in Izabele Katoliške, Ivane Blazne in Filipa Lepega. Stari mavriški stolp, Giralda po imenu, ima višočine 67 metrov; kolosalna podoba „vere“ stoji na vrhu njegovem. Katedrala mesta Sevilje je največja španska cerkev. 37 kapel ima veličastni božji hram, ki je nepopisno olepšan z neštivilnimi podobami in dragocenimi tvarinami. V tej cerkvi je pokopan Fernando Kolomb, sin slavnega iznajditelja.

— (Velik požar v tovarni za lokomotive.) Iz Milana poročajo listi: Shramba parnih strojev pri postaji Savona je 26. t. m. pogorela. Delavnica je bila 80 m dolga in 50 m široka ter lesena. Ogenj se je kmalo razširil čez vse poslopje in še le čez 7 ur so ga gasilci in vojniki zadušili. Sedem novih lokomotiv, mnogo vagonov in sila veliko orodja je zgorelo. Škoda je ogromna.

— (Originalen čitatelj časopisov) živi zdaj v Petrogradu. To je nekov prejšnji državni svetnik Or—v, mož, kateri je pred 25 leti zavzimal v upravi važno mesto. Stari mož čita namreč vsak dan liste iz l. 1820. Ravno pred 25 leti, ko je zapustil službo, kupil si je velik zavitek starih časopisov in od tedaj čita samo te liste, ne da bi se brigal za novosti. Stari sluga originalnega gospoda polaga po gospodarjevem ukazu vsak dan pred njega številke starega časopisa iz l. 1820 po strogem redu; stari gospod pridno vse liste od začetka do konca čita ter sam sebe hoče uveriti, da se vse to godi tudi dandanes. Se vé da se stari državni svetnik ne spusti v noben pogovor, pri katerem bi zvedel o današnjih razmerah. Izza dvajset let je njegova družba jeden sluga, umirovljen vojak, pes in papiga.

— (Župan-defraudant.) Kakor se nam poroča, piše „Ess. Anz.“, je župan Haverkamp uporabil svoj štirinajstnevni dopust v to, da je odpotoval v inozemstvo, svojo obitelj pa je pustil v Keltwigu. Ob istem času zginili so tudi vrednostni papiri, kajti župan bil je načelnik mnogim bogatim blagajnicam (hranilnici, zakladu za mostove itd.); razen tega pa je zapustil še znatne dolgove.

— (Parizko življenje.) Čujejo se na stopnicah streli. „Kaj pomeni to?“ vpraša stanovalec vratarjevo ženo. „Ne brigajte se dalje za to! Dama v drugem nadstropji se zabava s svojim sosedom.“

— (Stoletnica.) „Times“ obhajajo dné 1. januarija 1885 stoletnico svojega izhajanja.

— (Dober svet.) Amerikanski list ima sledečo anonco: „Poročni prstan se je zgubil; kdor ga najde, naj blagovoljno kmalu pride po žensko, ki spada k prstanu.“

— (Slikane obleke.) Najnovejša moda se javlja iz Pariza; tam namreč delajo slikane obleke in slikano blago. Atlas, baržun in tako zvani pavolnati baržun najbolje služita v to novo vporabo. Blago se nategne in slika se nanj s tankimi oljnatimi barvami; predno se po polnem posuše,

bliskovito privre peneč vodeni curek, ki preganja in skače za prestrašeno bežečim v dolžih skokih, jednako sikajoči kači.

Zastonj se trudi Blato, da bi ušel penečim in naraščajočim valovom, neprestano se vali voda na vse kraje, kmalu ga dohiti in pogoltno v šumečem vrtinci a zagrne na vse veke starega Blata.

Divji živelj poruši vse zapreke, se širi dalje in poplavi, kamor oko vidi, lepo, plodovito pokrajino.

Vsak večer se čujejo iz globine modrega jezera žalostni glasovi, in kedor delj časa nemirno površje Blatnega jezera opazuje, ugleda tudi bele glave pogoltnene ovčje črede moleti nad valove, a v gosti megli strahovitiga starca, ki še vedno, ogrnen v svojo črno „bundo“, pri hudem vremenu mora poditi čredo pred seboj v kazni za svojo brezčutnost.

* * *

Takó je nastalo veliko in širno jezero in od kmeta Blato dobilo tudi ime: Blatno jezero.

potrejejo se s bronce-prahom, ki se trdno prime blaga. — S takim ravnanjem se dajo napraviti krasna oblačila in ker je posebno zanimivo, za vsako obleko možno je narediti druge slike, ker se delajo s prosto roko. Tudi mizne preproge in druge jednake tkovine se uže na ta način slikajo.

Domače stvari.

— (Efektna loterija „Narodnega doma.“) Zrebanje efektne loterije „Narodnega doma“ pričelo se je danes ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani. Nadaljevalo se bo dne 2. in 3. in po potrebi tudi dne 4. januarja, in sicer vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne. Zrebanje je javno.

— (Društva sv. Cirila in Metoda) osnovni odbor sestoji iz naslednjih gospodov: Svetec, dr. Vošnjak, Murnik, Hribar in Toma Zupan.

— (Vabilo k Silvestrovi veselici,) katero priredi slov. delavsko pevsko društvo „Slavec“ danes zvečer v prostorih restavracije „Hôtel Europa“. Program: 1.) A. Nedved: „Bratska“, zbor. 2.) * * *: „Zimski dan“, deklamuje gospa Dežmanova. 3.) M. Vilhar: „Neprestrašene krvi“, zbor. 4.) S. Magolič: „Urvavbar“, komičen prizor s petjem, predstavlja gosp. Jeršek. 5.) Hajdrih: „Pesen“, četverošpev. 6.) Zbiljan: „Pevski stroj“, najnovejša znajdba devetnajstega stoletja; predstavlja gg. Čirtep in Flow ter njuno spremstvo. 7.) Srečkovič: „Klepetec“, burka v jednom dejanji; predstavlja gg. člani društva „Slavec“. 8.) A. Nedved: „Luna sije“, zbor s tenor - samospelom; solo poje gospod Mörwald. 9.) Tombola. 10.) Hennig: „Zabja kantata“, zbor s spremljevanjem glasovirja. 11.) „Pozdrav novemu letu“, govori gosp. predsednik A. Jeločnik, a zdravico peva skupno sl. občinstvo. 12. S.: „Pesen“, zbor. 13.) Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Slavno občinstvo se uljudno prosi, da do 11. ure ne puši. Vstop za člane prost; za neude 30 kr. za osebo. K tej veselici vabi najuljudnejše sl. narodna društva, „Sokola“ ter prijatelje delavskega stanu in narodnega napredka: Odbor.

— (Katališko društvo rokodelskih pomočnikov) priredi na novega leta dan božičnico v svojih prostorih v Knežjem dvoru. Spored je naslednji: 1.) „Božična pesem“, zbor. — 2.) Nagovor čest. gosp. predsednika. — 3.) „Zvezna“, zbor. — 4.) „Novoletna“, deklamacija. — 5.) „Jadransko morje“, zbor. — 6.) „Plato vor der Krippe“, deklamacija. — 7.) „Domovina“, zbor. — 8.) „Smrt sv. Metoda“, deklamacija. — 9.) „Društvena pesen“, zbor. — 10.) „Denar ali pa nos“, veseloigra v dveh dejanjih, spisal A. Kržič. — Potem tombola. — Začetek je ob 1/2 6. uri zvečer.

— (Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev.) Spisal in založil Ivan Lapajne, meščanske šole ravnatelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik v Krškem (Gurkfeld). Cena vezanemu iztis 1 gld. 20 kr. V Ljubljani. Natisnil J. Rudolf Milic. 1884. — To je naslov novi knjigi, ki je te dni zagledala beli dan. Na 310 straneh zbral je marljivi g. pisatelj dokaj gradiva o zgodovini štajerskih Slovencev, ki bodo gotovo z veseljem segli po knjigi, ki se peča z njihovo usodo. A tudi pri nas naj najde obilo kupcev! — Pričakujemo natančnejše, strokovnjaške ocene novega dela.

— (Nekaj o naših starinarjih.) „Slovenec“ se poroča z Krškega v 21. dan t. m.: Zdaj, ko se vedno preiskuje, kjer je stalo nekdanje rimsko mesto Noviodunum in zdaj stoji vas Drnovo, so se našli tukaj ponarejevalci starin, ki dobé kje kako podobo, ali kako železo, ga z zemljo dobro podrgnejo, ali celo v zemljo zakopljejo, potem pa zopet odkopljejo in ponujajo za rimsko reč. Pridejo nekateri v tem neučeni in se dajo tem priliznim prodajalcem prav dobro opehariti. Nekdo si je celo tukaj izmislil, da dela sam vse vrste lepe kamnite podobe s čudnimi rimskimi črkami, ki jih tako dobro naredi, da bi bil z jedno teh podob nedavno skoro muzej v Ljubljani opeharil. Ko so to podobo potem nazaj iz Ljubljane poslali, hitro jo je menda prodal za muzej v Celje, in neko drugo je menda prodal v Brežice. Slišal sem tudi, da daje lončarjem posode delat in potem jih s prstjo odrgne in za rimske prodaja, češ, da so iz rimskih grobov izkopane. Pač se človek ču-

dit mora, da se dajo nekateri, kateri se za omikane štejejo, takim lažnjivim zvijačam opehariti; sicer je pa morda dobro, da take ponarejene reči na Stajersko pridejo, ker se od ondot ti ponarejevalci najbolj podpirajo, torej opozorujemo vse, ki bi morebiti tja gledat prišli, da naj pazijo, da jih ne bodo ti ponarejevalci opeharili, ker, predno se od teh ljudi kaj kupi, je treba reč izvedencem pokazati.

— (Grozna smrt.) Iz Celja se poroča: V noči dne 20. t. m. nastal je v Bezovji požar. V ognji našla je smrt 50letna posestnica in nje 20letna hči.

— (Dragocen kovčeg.) Iz Trsta se poroča: Blizu poldrugo leto stanoval je pri družini Abraham Levi v tretjem nadstropju hiše št. 2. Via S. Catarina, nekov Avgust Lukovič, kateri je bil trgovski kapitan, okolo 45 let star in iz Perzagna pri Kotoru doma. Mož živel je zelo varčno in se prav siromašno oblačil, tako da bi mu bil vsak na prošnjo podelil rad kaj miloščine. Pred blizu 14 dnevi obolel je za kozami, bolezen se je hujšala in prenesti so ga morali pred osmimi dnevi v bolnico in na njegovo vročo željo tudi njegov mali kovčeg. V nedeljo pa je v bolnici umrl Lukovič. Odrpli so kovčeg in v veliko začudenje našli so v njem v gotovini 60 000 gld. Posebno pa je to iznenadilo družino, pri kateri je stanoval, kajti ona je vedno mislila o njem, da je ubožec. Brzjavili so v Perzagno ter vprašali po dedičih, a nihče se še ni oglašil. Če se pač bo kdo?

Iz seje mestnega odbora ljubljanskega

V Ljubljani, dne 30. decembra.

Danes ob 6. uri zvečer imel je mestni odbor redno sejo. Predsedoval je župan Grasselli; navzočih je bilo 18 mestnih odbornikov.

Župan Grasselli konstatuje sklepčnost zbora, otvori sejo ter imenuje overovateljska zapisnika mest. odb. dr. Dolenc in S. Nollja.

I. Podžupan Petričič poroča, da je tudi mestna občina pri eskomptni banki v Ljubljani sprecejšnji svoto, okolo 50 000 gld., interesirana; vender so bile v prejšnjih časih svote znatno večje, saj je pa zavod užival tudi vse zaupanje, in najprevidnejši možje zaupali so svoje novce temu zavodu. Ko se je raznesla vèst o padu A. Tschinkelnovih sinov firme, kateri je eskomptna banka kreditirala 250 000 gld. in kateri bi bili torej izgubljeni; a ker se take vèsti navadno zelo pretirane raztrosijo, tudi finančni odsek mestnega zastopstva ni mogel mnogo jim verovati, marveč hotel se je sam osvedočiti. V seji finančnega odseka dne 16. t. m. da sta dr. Tavčar in Bajer zahtevala, naj se odpove eskomptni banki mestna uloga, a ostala sta s svojo zahtevo v manjšini. Govornik omenja, da bi bila tedaj odpoved itak uže prepoznana, saj je čez pet dni družba uže vstala izplačevanja. Nadalje pojasnjuje govornik, da je mestna občina s svojim posojilom hotela rešiti eskomptno družbo, vender pod pogojem, da družba pokaže družbine knjige v pregled. Ravnatelj eskomptne banke, Zenari, pa je odbil to zahtevo, češ, da se mora varovati tajnost knjig. Na to so se podali mestni odborniki k g. Kordinu zaradi pregledanja knjig, in ta se je izjavil, da se hoče posvetovati z upravnim odborom. Na to se je koj izvršila katastrofa, Zenari vsel si je sam življenje in pokazal se je takoj začetkom primanjkljaj 70 000 goldinarjev, kateri pa je vedno bolj narasel. Finančni odsek se je tedaj podal k eskomptni družbi ter zahteval, naj se izplača mestna uloga, inace jo bode k izplačtvi prisilil po poti tožbe; družba pa se je izjavila, da bi vsled take tožbe morala napovedati konkurz. Konkurz pa bi imel še hujše posledke za Ljubljano in tudi za vnanje trgovce, in tako se je opustila tožba.

Mestni odb. dr. Tavčar omenja, da je on uže tedaj, ko se je raznesla vèst o padu Tschinkelnove firme, v finančnem odseku odločno zahteval, naj se eskomptni družbi odpove mestna uloga, a to se ni zgodilo, in vender je bil tedaj še pravi čas.

II. Poročila stavbinskega odseka.

a) M. Pakič poroča o stavbinski črti Viljem Majerjevi hiši na sv. Petra cesti ter v imeni stavbinskega odseka nasvetuje, naj se Viljemu Majerju dovoli gradba po črti, vsled katerega pridobi sv. Petra cesta na širjavi 70 mm., višina

ceste in tlaka na sv. Petri cesti in na Marijinem trgu ostane nespremenjena.

Predlogi se vzprejmó.

b) Mestni odb. Murnik poroča o licitaciji šute za leta 1885 do 1887 ter predlaga, naj se sv. Petra cesta in Dunajska cesta posipata s šuto iz jam, ne pa s tolčeno. — Poročilo se vzame v znanje, in predlog se vzprejme.

c) Mestni odbornik M. Pakič poroča o reguliranji Strelških ulic, katere imajo biti po novem črti 14 metrov široke, bi se torej moralo od sosednih posestnikov odkupiti nekaj zemljišča, zaradi tega stavi nasvèt: naj se stavbinski odsek z dotičnimi posestniki pogaja, napravi naj natančen proračun ter o tem mestnemu zboru poroča.

Predlog se vzprejme.

III. Poročila šolskega odseka.

a) Mestni odb. dr. Dolenc poroča o nagradi za pouk v veronauku v šoli na barji. — Verskima učiteljema, katera sta poučevala na tej šoli, dovoli se nagrade 50 gld.

b) Mestni odb. dr. Dolenc poroča o prošnji Josipa Matevžeta gledé mestne šole na barji, naj se dovolijo nekateri poboljški. Poročevalec stavi predlog: Naj se poviša voznina za vse učitelje na 1 gld. 50 kr.; znesek za kurjavo naj se poviša od 10 gld. na 20 gld.; odbije pa naj se prošnja, da bi bil prošnjik mitnine prost, kader vozi učitelje te šole, ker bi to povzročalo zmešnjavo pri mitnici.

Vsi predlogi se vzprejmó.

c) Mest. odb. dr. Dolenc poroča o dobavi dveh pečij v kemičnem oddelku tukajšnje c. kr. velike realke ter stavi predlog, naj se dotična prošnja vlishi pod pogojem, da se popravijo tudi dveri.

Predlogi se vzprejmó.

Mest. odb. Ledenig poroča, da visoko c. kr. finančno ministerstvo ni v popolni méri ugodilo s svojim odlokom na pritožbo mestnega zastopa gledé opominarin pri pobiranju davkov ter predlaga, naj se ta zadeva izroči združenemu finančnemu in pravnemu odseku, kateri naj, če se mu zdi umestno, vložijo pritožbo na upravno sodišče.

Predlog se vzprejme.

Konečno se župan Grasselli zahvali mestnim odbornikom za njih v 19 sejah izkazano vspešno delovanje ter jim vošči veselo novo leto. Župan predlaga, naj se meščanu g. Ermacori izreče zahvala za njegov prostovoljen trud in zasluge pri olepšavanju mesta.

Se vzprejme.

Podžupan Petričič izreka županu zahvalo za njegovo izbornu vodstvo, voščec mu v imeni zbora veselo novo leto.

Konec javne seje ob 3/4 8. uri, potem tajna seja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 31. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o podržavljenji Albrechtove železnice in zakon o zopetnem podaljšanju zakona z dne 25. maja 1880 gledé prednostij za krajevne železnice.

Rim, 31. decembra. Vatikanski krogi odločno protestirajo proti trditvi ruskih listov, da papež hoče tisočletnici Metodovi dati političen značaj; zagotavlja se, da bode papež na Dunaji in v Petrogradu naznanil, da bode slavnost imela čisto versk značaj. Papež bode celó izdal encikliko, katera bode v tem zmislu vzpodbujala.

Madrid, 31. decembra. Mesto Albuquerque razdejal je potres; vse uradne osebe so zapale smrti. V Alhami so našli 192 mrličev. Včeraj je bil zopet potres.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 31. decembra.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.05
„ „ „ srebri	83.05
Zlata renta	103.90
5% avstr. renta	97.—
Delnice narodne banke	857.—
Kreditne delnice	294.20
London 10 lir sterling	123.25
20 frankovec	9.74 ⁵
Cekini c. kr.	5.80
100 drž. mark	60.25

Vabilo na naročbo.

Z novim letom 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosim torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponovno, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pásku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	5—
„ četrt leta	2-50
„ en mesec	—85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	3—
„ četrt leta	1-50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Tujci.

Dné 29. decembra.

Pri Malič: Gutermann in Berner, trgovci, z Dunaja. — Loy, trgovec, iz Kočevja. — Nowak, knjigovodja, iz Mengša.
Pri Slonu: Lilles, trgovec, z Dunaja. — Kartin, trgovec, iz St. Jurija. — Tančič, trgovec, iz Šmartnega.
Pri Avstr. carji: Kronabethvogel iz Kamnika. — Marot, posestnik, iz Preserja.
Pri Bavarskem dvoru: Boschor, živinotrzec, iz St. Gallena. — Florean, živinotrzec, iz Portoguar. — Sartori, živinotrzec, iz Montebelluna.
Pri Južnem kolodvoru: Putrich, posestnik, iz Brežic. — Bohinc, posestnik, iz Boštjanja. — Supančič, posestnik, iz Mokronoga.

Umrli so:

Dné 29. decembra. Josip Doplikar, delavec, 71 l., Sv. Petra cesta št. 2, vodenica.

V civilni bolnici:

Dné 28. decembra. Fran Jelenec, mizarski pomočnik, 24 l., jetika.

Dné 29. decembra. Matija Belaj, pek, 67 l., jetika. — Matija Hren, gostač, 69 l., opešanje.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
30. dec.	7. zjutraj	734.41	+ 0.8	zpd. sl.	obl.	11.70
	2. pop.	734.77	+ 1.2	„	„	dež
	9. zvečer	736.34	+ 0.4	„	„	sneg

Zgubila se je lovska psica

črne barve z belimi prsi in rujavimi znamenji, je dobro močne postave in jako kratke dlake ter sliši na ime **Diana**. — Kdor jo ima ali pové, kje da je, dobi primerno nagrado. (140) 3—1

Dolenji Logatec, 30. decembra 1884.

Fran Zajc.

Št. 20294.

(141)

Razglas.

Z dopisom dné 6. decembra 1884, št. 9828, je visoka c. kr. deželna vlada za kranjsko v sporazumljenji s c. kr. finančnim ravnateljstvom mestni občini ljubljanski dovolila dalnje pobiranje tlakovine na vseh mitnicah s tarifo

**4 kr. od vsake vprežene in
2 kr. od vsake gnane živine**

za prihodnih 5 let, to je od dné 1. januarja 1885. do konca decembra 1889. leta proti temu, da obstanejo veljavno postavno določena oproščenja od tlakovine.

Mestni magistrat razglaš, da se je po tem ravnati slehernemu, in pristavlja, da se bode tlakovina kakor dosihmal tudi od dné 1. januarja 1885. do 31. decembra 1889. leta pri vseh mitnicah pobirala, se vé da z vednim obzirom na postavna oproščenja od tlakovine.

Mestni magistrat ljubljanski

dné 20. decembra 1884.

Župan: Grasselli s. r.

Najfinejša (136) 6—6

Melange-marmelada

(mešana omáka), kilo po 40 kr.

Najfinejša esenca za punš ali čaj

(v njej združen čajovi in rumovi izleček),

najcenejše in ugodnejše pripravljane najfinejšega punša v steklenicah z navodom, kako rabiti, po 1 gld. 20 kr., 65 kr. in 45 kr., najfinejši šampanjec in vino v boteljah, prodaja najceneje

J. R. Paulin, Ljubljana,

Pred škofijo št. 1, Špitalske ulice št. 2.

V založništvu našem je ravnokar izišla na svitlo knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik,
učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana stane 60 kr.,
franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Antirrheumon

pripravljan od **G. Piccolija**, lekarja „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Najboljše sredstvo zoper trganje, protin, otrpnenje čutnic, boleti v križi in prsih, revmatični glav- in zoboból.

Steklenica 40 kr.

Naročila z dežele se nemudoma izvršujejo po pošti. (105) 15—6

Na prsih in pljučah bolehnim!

Gospodu **Jul. pl. Trnkoczy-ju**, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašlju in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nisem poskusil Vašega **soka iz kranjskih planinskih zelišč a 56 kr.**, in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjem Vaš udani

Josip Malešič v Sisku.

!!Priznanje!!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarnarju **Trnkoczy-ju** v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše **kri čistilne kroglice**, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavoból in sem ter tje napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapretja in želodčnega katarja, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase **kri čistilne kroglice**, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljeval se Vam v novi prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih **kri čistilnih kroglic**.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša

Lucija Slibar.

Salicilna ustna voda.

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Najnovejšo spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo **salicilno ustno vodo** in **salicilni zobni prašek** z izvrstnim uspehom in priporočali ja moram vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice. Spoštovanjem (117) 9—9 **Anton Slama**, župnik.

Vsa navedena sredstva ima **vedno frišna** v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna pri „Samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.

Prekrasno novoletno darilo!

Ravnokar so v našem založništvu izišle na svitlo:

POEZIJE, zložil S. Gregorčič.

Drugi, pomnoženi natis.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo 2 gold.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.